

ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ: ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ 1.000.000 ΕΥΡΩ: ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ!

του Βαγγέλη Ζαφειρίου, ψυχιάτρου

Ομοιοπαθητική: στοιχεία ιδανικής θεραπείας!

Η Ομοιοπαθητική έχει ιστορία 200 χρόνων ως οργανωμένο επιστημονικό θεραπευτικό σύστημα στις ΗΠΑ, τις Ευρωπαϊκές χώρες και σε ολόκληρο τον κόσμο. Στην Ελλάδα ασκείται ανελλιπώς από γιατρούς για περισσότερο από 100 χρόνια.

Η *διάδοση* της Ομοιοπαθητικής είναι μεγάλη παντού στον κόσμο, στις αναπτυγμένες και τις αναπτυσσόμενες χώρες. Η *θεσμοθέτησή* της διαφέρει από χώρα σε χώρα, από την ένταξη Ομοιοπαθητικών Νοσοκομείων στο Εθνικό σύστημα Υγείας (π.χ. Αγγλία) μέχρι την επίσημη Ειδικότητα και τις Ιατρικές Ομοιοπαθητικές Σχολές.

Η Ομοιοπαθητική είναι γνωστή για δύο κυρίως λόγους: α) την αποτελεσματικότητά της σε καταστάσεις όπου η κλασσική θεραπεία δεν επαρκεί, και β) την έλλειψη παρενεργειών. Οι περισσότεροι άνθρωποι εμπιστεύονται τα δεδομένα αυτά όχι γιατί διάβασαν συγγράμματα και πείστηκαν λογικά αλλά επειδή είδαν συνανθρώπους τους ασθενείς με *μακροχρόνιες παθήσεις να γίνονται σύντομα καλά και χωρίς παρενέργειες*. Ο βασικός λόγος εξάπλωσης της Ομοιοπαθητικής παγκόσμια είναι αυτή ακριβώς η εμπιστοσύνη των ανθρώπων, η βασισμένη στην άμεση εμπειρία. Αυτός είναι ο βασικός λόγος και για τη θεσμοθέτησή της παγκόσμια. Για τον ίδιο λόγο την εμπιστεύονται και την επιλέγουν και οι γιατροί: βλέπουν σε ασθενείς τους να επιλύονται θεραπευτικά αδιέξοδα.

Η Ομοιοπαθητική έχει χαρακτηριστικά ιδανικής θεραπείας, θεραπείας δηλαδή όπως ακριβώς θα τη θέλαμε τόσο οι ασθενείς όσο και οι γιατροί: **αποτελεσματική στις χρόνιες παθήσεις, χωρίς παρενέργειες** (χρησιμοποιούνται απειρομικρές δόσεις, οικονομικά προσιτή-**φθηνή** (μηνιαίο κόστος φαρμάκων ~15 ευρώ), **σύντομης διάρκειας** (συγκριτικά με τη χρονιότητα των παθήσεων και την απαιτούμενη διάρκεια της κλασσικής θεραπείας), **συμβατή με κάθε άλλη θεραπεία**, πλήρως και πάντα **εξατομικευμένη** (την εξατομίκευση η κλασσική θεραπεία τη θεωρεί ιδανικό και δοκιμάζει τώρα τα πρώτα της βήματα), έχει **ολιστικό θεραπευτικό αποτέλεσμα** (με το ίδιο ένα την κάθε φορά φάρμακο βελτιώνονται και οι άλλες παθήσεις του οργανισμού), χρησιμοποιεί **ουσίες του φυσικού περιβάλλοντος** (και η κλασσική φαρμακοβιομηχανία άρχισε πρόσφατα να διερευνά τον τομέα των φυσικών ουσιών).

Όλα τα δεδομένα της Ομοιοπαθητικής αποτελούν χαρακτηριστικά ιδανικής θεραπείας και ακούγονται (και είναι) εντυπωσιακά. Δημιουργούν όμως εύλογα και την απορία γιατί η Ομοιοπαθητική δεν είναι η πλέον διαδεδομένη ιατρική παντού, σε όλες τις χώρες και σε όλα τα επίπεδα. Η απάντηση είναι απλή και...καθόλου ιατρική ή ευρύτερα επιστημονική: η Ομοιοπαθητική δεν αποτελεί καλό πεδίο για επενδύσεις (και αποδόσεις) μεγάλης κλίμακας (η ιατρική 'βιομηχανία' είναι η δεύτερη παγκόσμια σε τζίρους μετά την πολεμική).

Στην περίοδο της πρωτόγνωρης οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα μας (με τον τομέα της υγείας να έχει συμβάλλει καθοριστικά στην επαπειλούμενη χρεοκοπία της) η θεσμοθέτηση της Ομοιοπαθητικής θα έχει μόνο (και πολλά) πλεονεκτήματα. Πέραν του μεγάλου οικονομικού οφέλους που θα προέκυπτε για το κράτος, τα ασφαλιστικά ταμεία, και τους πολίτες, για τους γιατρούς και τους ασθενείς θα ήταν μία πρόσθετη θεραπευτική δυνατότητα (εντυπωσιακή δυνατότητα) στον τομέα της κάθε ειδικότητας, σε χρόνιες και σε οξείες παθήσεις, ψυχικές και σωματικές, σοβαρές και ήπιες.

Η πρόσθετη αυτή εντυπωσιακή θεραπευτική δυνατότητα προσφέρεται σήμερα **ΔΩΡΕΑΝ σε όλους τους γιατρούς με εκπαίδευση** από την Εθνική Εταιρία Ομοιοπαθητικής Ιατρικής Συνεργασίας (Ε.Ε.Ο.Ι.Σ), επιστημονική Ιατρική Εταιρία αντίστοιχη της Καρδιολογικής ή της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρίας.

Το **Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα** της Ε.Ε.Ο.Ι.Σ είναι επίσημα αναγνωρισμένο και **πιστοποιημένο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ομοιοπαθητικής** (European Committee for Homeopathy, **E.C.H.**) η οποία και χορηγεί στους αποφοίτους γιατρούς το Ευρωπαϊκό Δίπλωμα Ομοιοπαθητικής (**European Diploma** of Homeopathy).

Την Ομοιοπαθητική την εμπιστεύονται πλέον οι γιατροί στην πλειοψηφία τους. Η εμπιστοσύνη των ασθενών έχει προηγηθεί και ο αριθμός τους υπερβαίνει κατά πολύ το ένα εκατομμύριο. Ο ταχύτατα αυξανόμενος αριθμός των ήδη πολλών ομοιοπαθητικών φαρμακείων σε κάθε περιοχή, πιστοποιεί τα δεδομένα αυτά. Λείπει μόνο η θεσμοθέτηση και ο έλεγχος από την Πολιτεία.

1.000.000 Ευρώ για τη χαμένη ιατρική τιμή!

Προτείνουμε συνάντηση του Δ.Σ. του Ι.Σ.Α με τον Πρωθυπουργό για τη διάθεση από τις συνδρομές μας (τις συνδρομές των μελών του Ι.Σ.Α) ποσού 1.000.000 ευρώ, για την αντιμετώπιση της οικονομικής κατάρρευσης που απειλεί τη χώρα.

Στον Ι.Σ.Α. έχουν περισσέψει από τις συνδρομές μας 4.000.000 ευρώ και το πλεόνασμα αυτό οφείλεται στον πολύ μεγάλο αριθμό των μελών του, 27.000. Οι συνδρομές μας υπερκαλύπτουν πλουσιοπάροχα όλα τα λειτουργικά έξοδα και όλες τις υποχρεώσεις του Συλλόγου και περισσεύουν 4

εκατομμύρια, χωρίς κανένα σχέδιο ή προγραμματισμό γι αυτά, αυτά δεν 'πιάνουν τόπο' (εκτός από αυτόν της τράπεζας).

Ο Πρωθυπουργός έχει σήμερα κάθε λόγο και υψηλό κίνητρο όχι μόνο να δεχτεί τη συνάντηση και την προσφορά, αλλά επίσης και να την προβάλλει και να την υποστηρίξει δεόντως: ο ελληνικός λαός έχει περισσότερο από ποτέ την ανάγκη κοινωνικών προτύπων και παραδειγμάτων. Η εμπιστοσύνη του στους θεσμούς και τους θεσμικούς φορείς έχει καταρρεύσει τουλάχιστον όσο και η οικονομία, και η θεσμική χρεοκοπία αποτελεί στη χώρα μας όχι μόνο μεγαλύτερο πρόβλημα αλλά και αίτιο της οικονομικής χρεοκοπίας. Ο Πρωθυπουργός το έχει ήδη επισημάνει αυτό και ο ίδιος.

Η τιμή και το κύρος του ιατρικού σώματος βρίσκονται σήμερα στο χαμηλότερο σημείο της ιστορίας τους. Αρνητικά σχόλια του κόσμου και αντίστοιχα δημοσκοπικά δεδομένα, αρνητικά δημοσιεύματα και εκπομπές με πρωταγωνιστές γιατρούς και ιατρικές πράξεις και συμπεριφορές είναι κυριολεκτικά σε ημερήσια βάση. Το κλίμα αυτό δεν φαίνεται να μπορεί να αντιστραφεί. Το Δ.Σ. του Ι.Σ.Α. έδειξε ότι θορυβήθηκε από το φαινόμενο και αντέδρασε δαπανώντας 50.000 ευρώ από τις συνδρομές των γιατρών για δημοσίευση στον τύπο όπου καταγγέλλει το αντιιατρικό κλίμα και τις 'επιθέσεις'. Φυσικά (και αναμενόμενα) η πληρωμένη αυτή καταχώρηση φάνηκε να έπεσε στο κενό, δεν είχε κανένα αποτέλεσμα στο 'κλίμα', που μάλιστα έχει φανερά επιδεινωθεί. Η μόνη θετική επίδραση που μπορεί να είχε αυτή η καταχώρηση είναι στους γιατρούς, σε όσους από τους γιατρούς έτυχε να την προσέξουν και να θεωρήσουν ότι το Δ.Σ. του Ι.Σ.Α. φροντίζει τα μέλη του (που συμπτωματικά είναι και οι ψηφοφόροι του). Εάν όμως ο στόχος της καταχώρησης ήταν να καθησυχαστούν οι γιατροί, τότε πρόκειται για την ενέργεια που πολιτικά λέγεται 'για εσωτερική κατανάλωση'.

Η συνάντηση του Δ.Σ. με τον Πρωθυπουργό και η συμβολή του Ιατρικού Σώματος με 1.000.000 ευρώ για την αποφυγή εθνικής καταστροφής, πέραν του παραπάνω στόχου που αφορά τη χώρα ολόκληρη, θα συμβάλει καθοριστικά στην αναστροφή του αντι-ιατρικού κλίματος (κλίματος που επιδεινώνεται καθημερινά) και στην ανάδειξη του οργανωμένου ιατρικού σώματος σε πρότυπο θεσμικού φορέα. Το ιατρικό σώμα είναι από τη φύση του λειτουργήματός του το πλέον κατάλληλο για κοινωνικό πρότυπο. Έτσι θα ήθελε το ιατρικό της χώρας και η Ελληνική κοινωνία (που πλέον δεν έχει από πού να πιαστεί). Το πρότυπο αυτό θα πρέπει στη συνέχεια ο Ι.Σ.Α. να το υποστηρίξει, καλλιεργήσει και συντηρήσει ενεργά, με παρεμβάσεις του σε νοσοκομειακές νοοτροπίες που δυσφημούν, σε ποικιλότροπα τοξικές υπερσυνταγογραφήσεις και 'άσκοπες' εξετάσεις και επεμβάσεις, σε υπερκοστολογήσεις και σε μειωτικές προς τους ασθενείς στάσεις και συμπεριφορές. Θα πρέπει επίσης ο Ι.Σ.Α. να κινητοποιηθεί προς κατευθύνσεις παρέμβασης στις τοξικές συνθήκες (τοξικές σωματικά και ψυχικά) που πλήττουν το κοινωνικό σώμα και αφορούν την υγεία –δηλαδή την ευεξία του (ορισμός υγείας του Π.Ο.Υ.). Αυτός ανήκει και στους λόγους υπάρξεως του Ι.Σ.Α.

Με έναν τέτοιο επαναπροσανατολισμό του Ιατρικού Συλλόγου η κοινωνική στήριξη στα αιτήματα των γιατρών (ανύπαρκτη σήμερα) θα ήταν δεδομένη και αποτελεσματική. Ο Ιατρικός Σύλλογος θα μπορούσε να κινητοποιήσει και άλλους ιατρικούς φορείς προς την ίδια κατεύθυνση. Θα μπορούσε για παράδειγμα να συνεργαστεί με τη διοίκηση της ΕΙΝΑΠ που δίνει την εντύπωση ότι συμβάλει στη βελτίωση των συνθηκών νοσηλείας των ασθενών περίπου όσο και η ΑΔΕΔΥ στη βελτίωση της εξυπηρέτησης των πολιτών.

Οι γιατροί οφείλουμε να το συνειδητοποιήσουμε πλήρως: η αξιοπρέπεια του ιατρικού σώματος, και του λειτουργήματος επίσης, βάλλονται 'απ' έξω κι από μέσα' σε καθημερινή βάση (φακελάκια, ράντζα, παραμέληση, μίζες, θάνατοι, αναπηρίες). Ποτέ στην ιστορία το φαινόμενο αυτό της ιατρικής απαξίωσης δεν είχε τις εκρηκτικές διαστάσεις που έχει σήμερα στη χώρα μας. Δεν γνωρίζουμε καμία άλλη χώρα να βρίσκεται στο σημείο αυτό! Στις οριακές αυτές καταστάσεις που βιώνουμε, οριακές σε όλα τα επίπεδα πλέον, οφείλουμε και οι γιατροί να αναγνωρίσουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν και να ενεργήσουμε αντίστοιχα, με τη νοοτροπία που ολόκληρη η χώρα πλέον απαιτεί (και χρειάζεται) . Μπορούμε να κάνουμε τον Ι.Σ.Α. αυτό που φτιάχτηκε να είναι: Ιατρικό σώμα 'στην υπηρεσία της δημόσιας υγείας, των ασθενών και του γενικότερου συμφέροντος του λαού' (Ελληνική Νομοθεσία). Οφείλουμε επίσης να εμπιστευθούμε και εμείς την κοινωνία, την Ελληνική κοινωνία, ότι θέλει τους γιατρούς της, αυτούς που λειτουργούν ως γιατροί της, σε περίοπτη θέση τόσο στο επαγγελματικό τους επίπεδο όσο και στο κοινωνικό. Και είναι έτσι ακριβώς.

Η φύση της ιατρικής είναι πάντα φιλόανθρωπη. Οι γιατροί, αν και δεν μπορούμε να ισχυριστούμε το "πάντα", μπορούμε να γινόμαστε όλο και περισσότερο!